

Een hervonden balans

September 1942. Bij het banketbakkersgezin Blom in de Amsterdamse Rivierenbuurt staat de Grüne Polizei voor de deur. Vader weigert mee te gaan, wil zijn bedlegerige vrouw niet achterlaten en roept ten einde raad, dat ze dan zijn jongste zoon maar mee moeten nemen. Het is een van de vele dramatische ervaringen van de toen twaalfjarige John Blom, die als enige van het Joodse gezin de oorlog overleefde.

In zijn boek *Nooit meer naar huis* beschrijft hij zijn gang langs diverse onderduikadressen, de hachelijke momenten, de angst, de terugkeer naar zijn geboortestad, waar hij werd opgevoed door een tante en geconfronteerd werd met schrijnende erfrechtelijke kwesties en zelfs een fiscale naheffing. Blom, die actief zou worden in de psychologische hulpverlening en in het universitaire onderwijs, is dan pas op de helft van zijn verhaal en heeft zich tot dan toe uitgedrukt in tamelijk sobere bewoordingen.

Pas in het tweede deel van het boek wordt duidelijk hoe bepalend deze gebeurtenissen zijn geweest voor zijn karakter en de rest van zijn leven. Dan verandert ook de toon van zijn relaas. Indringend en openhartig beschrijft hij hoeveel moeite het hem kostte zijn draai te vinden en langdurige, hechte relaties op te bouwen. Hij onderwierp zich aan therapieën en worstelde met zijn Joodse identiteit. Tijdens zijn jeugd in een seculier gezin had dit nauwelijks een rol van betekenis gespeeld, maar tijdens en vooral na de oorlog was zijn Joodse achtergrond alleen maar negatieve associaties gaan oproepen. Blom vertelt hoe dit verwerkings- en bewustwordingsproces met horten en stoten is verlopen en hoezeer het schrijven van dit verhaal een louterende en bevrijdende werking heeft gehad.

John Blom: Nooit meer naar huis – Mijn ontsnapping uit de Hollandsche Schouwburg • Verbum, € 12,50 • ISBN 9789074274135

John Blom

Nooit meer naar huis

*Mijn ontsnapping uit de
Hollandsche Schouwburg*

Verbum